

"Çocuğun, eli yetişemediği bir şeyi peder ve validesinden istediği gibi, abd de acz ve fakriyle Rabbine iltica eder ve Hâlıkından ister." İzah eder misiniz?

Çocuğun yeme, içme, uyuma, giyinme vesaire gibi birçok ihtiyaçları var, ama bunları tedarik ve temin etme konusunda gayet aciz ve çaresizdir. Çocuğun bu acizliği ve çaresizliği anne ve babanın şefkatini müthiş bir şekilde tetikler ve anne babayı onun etrafında pervane gibi hizmetçi yapar. Anne ve babayı ona hizmetçi yapan temel neden acizlik ve çaresizliktir.

İnsan da kainatta aynen bir çocuk; dünya bir beşik, insan da bu beşikte yatan bir bebek gibidir. İnsanın ihtiyaçları bütün kainatı kuşatmış ama insan bu ihtiyaçlardan en basit olanını bile karşılamaktan acizdir.

Allah insanın bu acizliği ve çaresizliğine binaen güneşi, Ay'ı, yıldızları, bulutları, yağmuru, ateşi, toprağı, rüzgârı, bitki ve hayvanları kısaca bütün kainatı hizmetçisi kılmıştır. Bazı ihtiyaçları da belirsiz bırakarak dua etmesine vesile kılmıştır, yağmurun ne zaman yağacağını kurala bağlamayıp belirsiz kılması gibi. Bu yüzden insanlar güneşin doğması için dua etmezler, ama yağmur duasına çıkarlar.

İnsan vehim ve vesveseler (*felsefi ve ideolojik düşünceler*) ile kendini güçlü görüp acizliğini unutursa, hayat ona alabildiğine güçleşir, zorlaşır ve içinden çıkılmaz bir hale dönüşür. Allah bu tarz kullarını egosu ile baş başa bırakır.

Oysa insan bir bebek gibi acizliğini idrak edip her şeyi Allah'tan istese, Ona tam tevekkül etse hayat ona alabildiğine kolaylaşır. İnsan tek sermayesi olan cüzi iradesi ile bir yaprağı bile kımıldatmaktan aciz iken, *-haşa-* kainatın Rabbi edasına girmesi gerçekten büyük bir zulüm ve cehalettir.

Nitekim bebek büyüdükçe, güç ve kuvvete kavuştukça anne ve babasının yardımları azalır, hatta belli bir yaşa geldikten sonra hataları için tokat bile yemeye başlar. Demek şefkat ile kuvvet ters orantılı iken, şefkat ile acizlik düz orantılıdır. **Acizlik artıkça şefkate artıyor.** İnsan bu acizliğini iyi idrak eder aciz olmayan Allah'a tam sığınır, hem dünyada hem de ahirette mutlu ve bahtiyar olur. Aksi durumda dünyası da ahireti de berbat olur...